L’eliminació no és cap drama

El Girona es treu de sobre la copa i ja només ha de pensar en la lliga després de resistir una part contra el Vila-real
Els groguets es van inspirar en la segona meitat i els locals ho van fallar tot

Amb la tempesta a sobre, ni 1.000 espectadors

Ja només llegint els onzes es veia que el partit faria pujada. El Vila-real té més profunditat de plantilla i transita per una zona prou tranquil·la en la lliga perquè la copa li faci gràcia. Tot el contrari que el Girona, amb un fons d’armari ple de roba, però per vestir els dies de cada dia i no pas peces de luxe per lluir en les ocasions especials. I en aquest punt, on els blanc-i-vermells han de focalitzar tots els esforços en la lliga, el torneig del KO, d’especial no en té ben res. Més aviat feia nosa. Per això, l’eliminació, que va tenir tota la lògica del món veient els segons 45 minuts, en els quals el Vila-real va accelerar les accions i va trobar l’efectivitat que li va faltar al Girona, no va ser ni molt menys un drama. Tot el contrari.

Val a dir que, més d’un partit de setzens de copa, va semblar un entrenament a porta tancada o un amistós de poca volada. Gairebé hi havia més gent a la llotja que a tota la resta de l’estadi. Entre el desgavell de les entrades i la poca il·lusió que està generant l’equip, però sobretot el mal temps i les crides cada cop més reiterades de l’Ajuntament i Protecció Civil cap als ciutadans perquè es confinessin a casa o busquessin llocs segurs, la gran majoria de l’afició va decidir que diumenge contra l’Oviedo ja serà una altra història, però que ahir hi havia cent coses millors a fer que no pas agafar un rebot o una galipàndria a Montilivi. De la deserció generalitzada s’han de descomptar 982 valents que van acabar gairebé tots a tribuna o a la preferent coberta quan es va posar a diluviar. Com en els vells temps, en què a Montilivi anaven 600 o 800 espectadors i quan plovia eren convidats per megafonia a tribuna.

A guanyar-se el llocEl Girona tampoc no podia posar una catifa vermella als groguets. D’entrada, perquè, dels onze que Martí va posar d’inici, pocs seran titulars el cap de setmana i tots ells tenien el repte i l’obligació de fer un bon partit per reivindicar-se i guanyar-se un lloc. O per no haver de fer les maletes aquest gener.

El tècnic va teixir un 4-2-3-1 en el qual el que més va cridar l’atenció va ser la posició de Diamanka, situat en la mitja punta, que és el lloc on va brillar al Numància (9 gols el curs passat) i no en el doble pivot, que ahir va ser per a Granell i Jozabed. Tot i que la gespa estava impecable i la pluja la va deixar òptima perquè el duel fos elèctric, el partit va ser de ritme baix perquè els dos equips s’ho van agafar amb molta calma. També el Vila-real, que va fer més un exercici de conservació que no pas d’intimidació quan va tenir la possessió de la pilota.

D’ocasions, en va tenir més el Girona, amb Gallar i Granell provant-ho des de lluny i una mitja volta de Brandon. La més clara es va diluir per la mala coordinació entre Gallar i Brandon en un contraatac de dos contra un. El Vila-real va ser força inofensiu a l’àrea rival, amb un xut de Cazorla i una rematada de cap d’Anguissa.Superioritat visitantEl Girona va arrencar amb bon peu i va vorejar l’1-0 en un córner rematat per Alcalá i en una falta a la qual Diamanka no va arribar amb prou garanties. El Vila-real, en canvi, va clavar la primera que va tenir i va complicar molt les coses als locals. En el córner, els locals van permetre un primer cop de cap de Pau Torres i un segon de Funes Mori, que va ser letal.

Al Girona li va tocar una altra vegada remar en contra del marcador en la copa. Però si contra el Linares i el Cartagena va aconseguir remuntar, contra un primera divisió no va tenir cap possibilitat. Exactament el mateix que li sol passar en la lliga, on la capacitat de reacció és pràcticament inexistent.

De fet, la sentència va ser indolora. Dos gols en tres minuts. El primer de Cazorla –va aprofitar una pilota solta després d'un mal rebuig defensiu– i el segon, un golàs de Chukwueze després d'una magistral acció individual en què va deixar retratats uns quants jugadors. Amb el 0-3, el Girona va tenir tres ocasions claríssimes en què es va fer encara més evident el greu problema d'eficàcia dels blanc-i-vermells.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 23-01-2020, Pàgina 2

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1728696-l-eliminacio-no-es-cap-drama.html